

nødne Kontrolbestemmelser i denne Sag kommer ind paa Forsikringens Grund, og at vi sørger for at fremme Arbejdet paa alle de forskellige Omraader her i Landet og fremme et forstandigt og godt Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejder ud fra Erkendelsen af, hvordan Produktionsforholdene virkelig ligger her i Landet, thi det er en aldeles nødvendig Betingelse for, at man kan mødes paa disse Omraader. Ellers kommer der noget skævt og unaturligt ud deraf.

Ud fra de Synspunkter, jeg her har fremhævet, vil vi fra vor Side gaa i Gang med dette Arbejde og vil forvente, at naar Rigsdagen ikke har faaet denne Sag forelagt før den 3. December, i Julemaaned, uagtet vi alle sammen ved, at den gældende midlertidige Lovs Gyldighed udløber den 1. Januar, betyder dette, at Ministeren vil gøre, som jeg sagde før, sit alleryderste for at være forhandlingsvillig overfor de Ønsker, der fremkommer fra anden Side.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Det er forstaaeligt, at man i den Tid, hvori vi lever, og hvori der finder saa store Udskejelser Sted paa mange Omraader, baade ude i Landet og ogsaa ved enkelte Lejligheder i denne Sal har talt om de store Misbrug, der finder Sted indenfor Arbejdsløshedskasse-Omraadet. Jeg noterer med Tilfredshed, at den foregaaende Taler, den ærede Ordfører for Venstre (Sigurd Berg), nu syntes at ville slaa fast, at man ved denne Lejlighed skal lade Spørgsmaalet om Misbrug ligge, idet Spørgsmaalet om Misbrug, hvis saadanne foreligger — og ingen har nogen Sinde bestridt, at der nu og da finder Misbrug Sted —, bør undersøges i Udvalget. Jeg tror, det vil være heldigt, at man ved denne Debat ser bort fra de enkelte Misbrug, der har fundet Sted og muligt kan finde Sted, ud fra den Betragtning, at man fra alle Sider, ikke mindst fra Arbejdsløshedskassernes Side, er enig om, at der maa gøres, hvad gøres kan, for at hindre Misbrug.

Med Hensyn til et andet Spørgsmaal, der har været talt meget om saavel her i Salen som ude omkring i Landet, og som der er skrevet om i mange Blade, nemlig at den store Understøttelse bevirkede, at Arbejderne manglede Arbejdsmod, vil jeg henvise til Minister Staunings Udtalelser under Finanslovbehandlingen, hvor han oplyste, at der i de to Maaneder, September og Oktober i Aar, har fundet ca. 19 000 Anvisninger Sted, og at der kun

er anmeldt ca. 256 Tilfælde, hvor Arbejderne er udeblevet fra det dem anviste Arbejde, og 192 Tilfælde, hvor en Arbejder havde forladt Arbejdet kort Tid efter, at han havde tiltraadt det. Det er altsaa i Virkeligheden kun ca. 2 pCt. af det Antal Arbejdsanvisninger, der har fundet Sted, og det turde dog være et Bevis for, at Arbejderne ikke trods de Understøttelser, der er udbetalte, vægrer sig ved at tage Arbejde. I et af de Bilag, der følger med det Lovforslag, som vi behandler her i Dag, er der Tal, som taler meget stærkt for, og som til fulde beviser Rigtigheden af de Udtalelser, Minister Stauning fremkom med under Finanslovbehandlingen. Det viser sig nemlig, at i de 8 Maaneder, fra 1. December 1918 til 31. Juli 1919, er der 227 255 Arbejdstiltraedelser, og i samme Tidsrum har der kun været 2 283 Arbejdsvægringer, altsaa ca. 1 pCt. Det forekommer mig at være meget talende Tal, og undersøger man saa nærmere de 2 283 Arbejdsvægringer, viser det sig, at der i 1 197 Tilfælde, altsaa godt Halvdelen, ikke har været udbetalt nogen Understøttelse til disse Folk, 358 har erholdt Understøttelse i en Tid, og derefter er Understøttelsen taget fra dem. I 258 Tilfælde har man tilkendt de paagældende Understøttelse, har altsaa været enig med de paagældende om, at der har været Grundlag for en Vægring ved at gaa ind i det Arbejde, der er blevet anvist dem, og paa lignende Maade forholder det sig med Resten af de Tilfælde, der er talt om. Jeg tror derfor, vi kan være enige om, at der ikke er Tale om, at Arbejderne her i Landet mangler Arbejdsmod. Der er ikke Tale om, at man vægrer sig ved at gaa i Arbejde for at opnaa en Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Saa er der talt om de store Beløb, der er anvendte til Understøttelse i den forløbne Tid. Det er fuldstændig rigtigt, at det er mange Penge, der herhjemme er anvendte til Arbejdsløshedsunderstøttelse, til ekstraordinær Understøttelse. For Aaret 1918—19 er det ca. 37 Mill. Kr. Det lyder meget stort, og det er ogsaa mange Penge, men naar man tager i Betragtning, at der sidste Vinter var en Periode, hvor der var 70 000 arbejdsløse her i Landet, synes jeg alligevel, Tallet svinder en hel Del ind. Vi bør erindre, at den Tid, der er gaaet siden den 1. Februar 1917, da Tilførslerne af Raastoffer her til Landet blev indskrænket i meget følelig Grad paa Grund af Blokadeforholdene, har været den vanskeligste for os